

sammen, mens flere bestyrelsesmedlemmer benyttede deres bestyrelsesposter til at fremme deres egen personlige politiske karriere. Et enkelt medlem har endda udtalt, at han ikke ønskede Danmarks Radios bedste. Danmarks Radios bestyrelse blev en politisk kampfjeld, og flere af bestyrelsesmedlemmerne, også dem, der er udepeget af Venstre og Konservative, var også ude og tage afstand fra dem. Jørgen Kleener, tidligere formand for bestyrelsen, var ude og sige, at det var en sæk lopper. Og forfatteren Rolf Bagger var ude og sige, at de to var besværlige.

Jeg ved ikke, om uroen omkring ledelsen er grunden til, at vi står her i dag, eller om det er et symptom på, at der er opstået en grundlæggende politisk uenighed omkring Danmarks Radios rolle og fremtid. Danmarks Radio er en public service-institution, en af de vigtigste – ikke *den* vigtigste, det er folkeskolen.

Kl. 15.05

Som jeg ser det, handler public service overordnet om mangfoldighed, alsidighed, kvalitet samt fornyelse og engagement. Man skal nå mange seere, da man er hele Danmarks tv-kanal. Man skal også vise bredt, sådan at der er noget for alle. Der skal være høj kvalitet i programmerne, man skal være kreativ og skabe fornyelse, både nye typer programmer og fornyelser inden for de kendte genrer, og så skal man engagere borgerne.

I den sammenhæng tror jeg ikke at man kan definere public service nærmere uden at skele til, hvad de kommercielle kanaler kan levere. Med »skele til« mener jeg ikke, at man skal efterligne. Når en public service-kanal laver et program eller et koncept, skal det være anderledes. Der skal være noget ekstra.

Jeg vil advare mod at forbyde Danmarks Radio at tage bestemte genrer op eller lave bestemte typer programmer, men man kan kræve, at der skal være fornyelse, når Danmarks Radio tager en bestemt genre op, at der skal være noget ekstra.

Jeg har hørt Christian Nissen udtale, at public service har to udfordringer. Den ene er, at programmerne bliver for flade og brede som laveste fællesnævner, den anden, at man bliver for elitær. Jeg synes, det er en falsk modsætning. Danmarks Radios mest populære programmer er også de bedste, men det omvendte er ikke nødvendigvis tilfældet. Folk vil have kvalitet, og som deres politiske repræsentanter har vi pligt til at skaffe dem kvalitet, når markedet ikke selv kan.

Dette betyder, at vi på den ene side skal stille en række krav til Danmarks Radio, mens vi på den anden side skal skabe rammerne for, at Danmarks Radio opfylder deres rolle. Derfor er vi i dag medforslagsstillere til et forslag til vedtagelse, hvor vi opfordrer regeringen til at sikre Danmarks Radios uafhængighed som public service-institution.

For at sikre dette i praksis har vi fokus på ledelsen af Danmarks Radio, på bestyrelsen. I dag er bestyrelsens kompetence uklare, men den burde egentlig være oplagt. Bestyrelsen skal sørge for, at Danmarks Radio lever op til de krav, der er nedfældet i public service-kontrakten. Bestyrelsen skal ikke blande sig i den daglige drift, og bestyrelsen skal ikke lægge bånd på den journalistiske og redaktionelle frihed.

Endelig har vi en række krav til bestyrelsens sammensætning. På den ene side skal bestyrelsen afspejle, at Danmarks Radio er hele Danmarks tv-kanal, på den anden side skal bestyrelsen være effektiv.

Bestyrelsen administrerer et budget på næsten 3 mia. kr. om året, og derfor er det vores pligt som lovgivere at sikre Danmarks Radios fremtid.

Jeg havde gerne set, at vores vedtagelse også havde sat endnu mere fokus på den politiske aktivitet hos Danmarks Radios bestyrelsesmedlemmer. Jeg ville gerne have, at ingen medlemmer af bestyrelsen måtte besidde en tillidspost eller være ansat af et politisk parti, for at sikre reel armlængde og politisk uafhængighed. Men vi støtter fuldt ud og er med i den fælles vedtagelse. Det er et skridt i den rigtige retning.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Da jeg holdt min ordførertale for Dansk Folkeparti, havde hr. Khader et spørgsmål til mig om, hvorfor Dansk Folkeparti var så negativ over for Danmarks Radio. Dette afviste jeg.

Jeg vil godt spørge med omvendt fortegn: Er det ikke Det Radikale Venstre, der har været negativ over for Danmarks Radio, når de ikke gik med i det medieforlig, som var så tæt på?

Jeg synes, det ville være passende ved den her lejlighed, når nu man har ønsket en debat om Danmarks Radio, at hr. Khader fortalte den undrende befolkning, hvorfor Det Radikale Venstre, der var meget positiv over for den medielov, der blev lagt frem, valgte at sige nej – at det var, fordi det store Socialdemokrati ikke ville være med.